

Núm. de Protocol: 000005/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-000067/2019

AUTE 33-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. JFM

Representant: ídem

Advocat: Sr. GAE

Apel·lat: CASS

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. DMT

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, tretze de desembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació interposat per l'agent contra l'aute del Tribunal Unipersonal de la Batllia, de data 16 de juliol de 2019, que va desestimar l'incident d'execució de sentència. És ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 13/10/2016 el Sr. JFM va presentar demanda incidental d'execució de sentència contra la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (en endavant CASS), en entendre que la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal de la Batllia, de data 30 de juliol de 2015, no havia estat correctament executada.

Per aute de 16 de juliol de 2019 es declara refusada la demanda incidental, en entendre que no procedeix per aquesta via resoldre una qüestió que no fou analitzada en el procés principal.

I és contra aquest aute que l'agent presenta recurs d'apel·lació, que fonamenta en les alegacions següents:

- Si bé és cert que fou exclòs del plet principal l'establiment de la data de l'alta mèdica, tanmateix, el què ell discuteix és la decisió de la CASS de considerar que la prestació d'incapacitat temporal s'extingia el dia 12 de març de 2014, buidant de contingut, al seu judici, el contingut de les sentències recaigudes en autes.
- La CASS hauria d'abonar la prestació d'incapacitat temporal des del dia 18 d'octubre de 2013 i fins el moment en què s'acordés l'alta (mèdica o administrativa).
- La baixa mèdica del dia 18 d'octubre de 2013 constitueix un nou episodi mèdic, per la qual cosa no pot prosperar la posició de la CASS de limitar a tres anys la percepció de la prestació comptats a partir d'aquella data.

2.- La representació de la CASS es va oposar al recurs d'apel·lació invocant els fonaments següents:

- La sentència que es pretén executar no es va pronunciar sobre la data de l'alta, ni sobre la data de la finalització de la prestació econòmica per incapacitat temporal, qüestió, aquesta darrera, que sí fou resolta a la Resolució de data 21 de juny del 2016, confirmada posteriorment per la de data 30 d'agost del 2016, per la qual s'acordava la suspensió del pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal amb efectes de 13 de març de 2014, decisió que va esdevenir ferma i definitiva, en no haver estat impugnada en temps i forma per l'interessat.

- En qualsevol cas, la durada màxima de la prestació econòmica per incapacitat temporal és de tres anys.

3.- Ambdues parts van presentar el seus respectius escrits de conclusions, en els quals es refermen en les al·legacions ja descrites.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- D'acord amb el que disposa l'article 97 de la Llei de la jurisdicció administrativa i Fiscal: *“L'execució de les sentències i les altres resolucions de la jurisdicció administrativa que siguin executòries i que no hagi de dur a terme el saig, d'acord amb la Llei del saig, correspon a la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles”.*

Aquest Tribunal ha declarat (Aute 9/2013, dictat en el Rotlle TSJA-IN-02/13) que la competència per conèixer de l'incident d'execució és de l'òrgan que ha conegut el procediment en primera instància:

“Primer.- Com a qüestió preliminar, resulta necessari examinar una qüestió d'ordre públic processal que, per la seva naturalesa, pot ser suscitada d'ofici per aquesta Sala, i que fa referència a la competència de la mateixa per resoldre la discrepància que s'ha produït entre les parts sobre la correcta execució de les sentències que van posar terme al procés.

Aquesta qüestió ha de ser abordada des d'un doble punt de vista. En primer lloc, convé assenyalar que la Jurisdicció administrativa s'organitza segons el principi de la doble instància. Això significa que, com a regla general, s'han de plantejar les pretensions de les parts davant de la Batllia i que, un cop resoltes per aquest òrgan jurisdiccional, es pot portar el coneixement de les mateixes davant d'aquesta Sala en via de recurs. Aquesta regla general només coneix algunes excepcions, que venen recollides en la Llei reguladora de la Jurisdicció i en lleis especials, com succeeix en el cas de determinats processos en matèria electoral.

En segon lloc, no es pot oblidar que l'execució de les sentències està atribuïda a la Batllia, segons l'article 97 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal. Aquesta competència implica conèixer en primera instància de totes les qüestions que plantegin les parts sobre la forma en què s'ha de dur a terme el compliment i l'execució de les sentències fermes.

Una interpretació combinada d'ambdós principis comporta que el Tribunal de primera instància, que està encarregat legalment de l'execució de les sentències, ha de resoldre en primer terme les qüestions incidentals suscitades entorn de la mateixa i, contra la seva decisió, es pot recórrer davant d'aquesta Sala per la via de l'article

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

110 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal. De fet, no es pot oblidar que l'incident d'execució que regula aquest precepte és en realitat una modalitat especial de recurs adreçat contra les resolucions que adopti la Batllia sobre l'execució de sentències i actes administratius, com resulta del seu mateix tenor literal, quan afirma que ha de seguir "els tràmits dels recursos ordinaris però amb els terminis reduïts a la meitat".

D'altra banda, l'article 374 de la Llei de Procediment Civil, tot i no ser encara d'aplicació per estar en *vacatio legis*, ve a confirmar aquest criteri en tant que estableix que el tribunal que ha dictat la resolució judicial en la primera instància és competent per despatxar l'execució forçosa, o per controlar l'execució forçosa que porti a terme el saig si té delegada aquesta competència i que, en concret, el tribunal que ha dictat la resolució judicial en la primera instància és competent per despatxar l'execució forçosa de les resolucions judicials que consisteixen a complir obligacions de fer i de no fer.

Segon.- En el cas que ens ocupa el Tribunal Unipersonal de Batlles ha rebutjat la demanda interposada per l'agent a l'entendre que la qüestió que planteja no fou analitzada per la sentència que es pretén executar. De fet, la part agent reconeix aquesta circumstància.

Doncs bé, l'incident d'execució té com a finalitat que qui ha obtingut un pronunciament judicial favorable, pugui aconseguir l'execució del seu títol executiu –la sentència- sense necessitat d'acudir a un pronunciament declaratiu. Per això, l'incident d'execució ha de limitar-se a aquelles qüestions que van quedar resoltes en la mateixa sentència que es vol executar, sense que pugui anar més enllà.

En el cas que ens ocupa la sentència núm. 000041/2015, de data 30 de juliol del 2015, decidia:

PRIMER.- *Estimar la demanda promoguda pel Sr. JFM registrada de SS-0097-1/2013*

SEGON.- *Declarar que la Resolució del Consell d'Administració de la CASS del 25 de novembre de 2013, confirmatòria de la decisió del 18 d'octubre de 2013 no és justada a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.*

TERCER.- *Declarar el dret del demandant a percebre la prestació d'incapacitat temporal a resultes de la baixa mèdica de data 18 d'octubre de 2013 i, a regularitzar els pagaments corresponents a aquesta, a comptar de la mateixa data*

QUART.- *No efectuar especial condemna en costes judicials.*

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Contra aquesta Sentència podrà interposar-se recurs d'apel·lació davant el Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, prèvia formalització davant del Batlle de la voluntat d'apel·lar, en el termini de TRETZE DIES (13 dies) comptadors des del dia següent a la data de la notificació de la present”.

A més, com encertadament destaca el Tribunal Unipersonal de la Batllia, en la sentència quina execució voluntària es discuteix, es deia:

“(...) l'objecte del litigi rau en determinar si la patologia presentada pel demandant l'11 de juny de 2013 és la mateixa que aquella presentada 4 mesos després, el 18 d'octubre de 2013 o, si per contra es correspon a un agreujament o recaiguda de la mateixa, com ho defensa l'agent, el tot als efectes de cobrament de la prestació econòmica per incapacitat temporal.”

I s'afegia que s'acordava l'estimació de la demanda, *“excepte la declaració relacionada amb la data d'alta mèdica (que es demana que ho sigui fins que s'obtingui sentència ferma o alta mèdica), com sigui que aquesta no pot ser objecte del present procediment i, sense efectuar especial condemna en costes a defecte de temeritat o, mala fe”.*

D'altra banda, la sentència del Tribunal de Batlles no es va recórrer per la part agent, i fou únicament la CASS qui va interposar recurs d'apel·lació, en el que només qüestionava les pretensions que van ser estimades en la referida sentència.

Aquesta sentència fou confirmada per la núm. 21-2016, d'aquesta Sala Administrativa, en la que se centra el debat del recurs d'apel·lació en el termes següents: *“la qüestió discutida versa sobre una qüestió de fet, que consisteix en la valoració de les lesions que presentava l'interessat, i especialment si aquestes eren una simple reproducció de les que ja havien estat tingudes en compte a l'hora d'atorgar-li la pensió d'invalidesa, o bé si, al contrari, es tracta d'un agreujament de la patologia.”*

I si la qüestió relativa a la data de l'alta es va rebutjar per la sentència de la Batllia, i no es va qüestionar en segona instància, és evident que no pot pretendre la part agent acudir a la via de l'incident d'execució de sentència per aconseguir que la situació de baixa, i el cobrament de la prestació per incapacitat, es mantingui més enllà de la data determinada per la CASS.

Conseqüentment, no podent-se, mitjançant el present incident d'execució, resoldre el fons d'una qüestió que fou expressament rebutjada en la sentència, la resposta del Tribunal Unipersonal objecte del present recurs d'apel·lació és encertada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. JFM contra l'Aute de 16 de juliol de 2019, que es confirma.

Segon.- De no efectuar cap condemna en costes processals en relació a aquest recurs.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.